

AKT 2

[En soldat utanför Houses of Parliament går vakt med gevär på axeln.]

1. VAKTPOSTENS SÅNG (Soldat Snygg.)

Snygg: Att hela natten stå på vakt,
som jag, är ingen riktig höjdare,
men ändå vill jag här ha sagt
att ingen kunde vara nöjdare.
Visst har mitt liv en sorgkant,
[kollar naglarna på vänster hand]
kanske särskilt när jag på min nagel ser,
men guldkant är för mej att tänka
och att göra iakttagelser.

Och av observationer stöds
trallallala, trallallala,
att varje gång en mänska föds,
trallallala, la,
så har naturen gjort ett val
bland dessa två alternativ:
att antingen skapa en liberal
eller också en liten konservativ.
Trallallala, trallalla ja,
är bebisen inte liberal
så är den alltid konservativ!
Trallala!

I parlamentets båda hus
går många, många ledamöter in
och mångens insats är diffus
förutom byxbaken han nöter in.
Dom lever upp när det är val,
då hålls det tal och röster fiskar dom.
Sen gäller enklare moral:
dom röstar som partiet piskar dom.

Men jag, som tänker själv, kom på,
trallallala, trallallala,
en sak som ingen kan förstå,
trallallala, la.
För varje nyfött mänskoliv
så har naturen gjort sitt val:
det blir en liten konservativ
eller också en liten liberal.
Trallallala, trallalla ja,
[låtsasvaggas på höger arm]
en skrynklig liten konservativ,
[låtsasvaggas på vänster arm]
en skrikig liten liberal!
[påkissas] Trallala!

[*Älvor in och trippar kring på scenen.*]

2. PARLAMENTSKÖR (Älvor och lorder.)

Älvor: Elon är mäktig politiker –
hans förslag blir alltid tagna
och hans värsta kritiker
känner sig jämt på förhand slagna.
Högerpampar, vänsterklampar
som på sin nästa så gärna trampar,
tyst och stillsamt lommar dom fram –
Elon gör dom fromma som lamm!
|: Fromma som lamm lommar dom fram! :|
Elon gör dom fromma som lommande lamm!

[*Lorderna kommer ut från överhuset.*]

Lorder: Ja, vilken präktig politiker –
hans förslag bör bli avslagna
utav oss, hans kritiker,
men vi är på nåt vis bedragna.
Högerpampar, vänsterklampar,
vi på vår nästa så gärna trampar.
Nu måste någon stoppa det här,
vicken spicken soppa det är!
|: Soppa det är, stoppa det här! :|
Vicken spicken soppa det stoppade här!

Alla: Elon är mäktig politiker,
alla hans förslag bli tagna
av hans värsta kritiker.
|: Ni [vi] kan inte stoppa det här! :|
Vicken spicken soppa det är!

[*Päron och Byron ut från överhuset, märkbart upprörda.*]

Celia: Ni verkar lite irriterade.

Päron: Gör vi? Nejdå, vi är inte irriterade – vi är skitförbannade! Er
lymmel till skyddsling vänder upp och ner på allt. Vi har just
nu röstat för att adla en hel yrkesgrupp – gissa vilken?
Rocksångare!! Sir Rockslusk, I presume! Och eftersom det är
er lymlings motion kan vi inte avslå den. Ert trixande har gjort
honom till minister.

Leila: Fe-minister? Det är ju alla partiledare nu för tiden. Och vad är
det för fel på rocksångare? Vår gamle älvkung var det,
remember the King?

[*Älvorna sorlar sentimentalt och nickar.*]

Artistnamnet Älvis...

Byron: Det är väl inget fel att kunna något, men om kompetensen
släpps in här i överhuset – då skulle man till slut inte kunna
skilja på oss och underhuset!

Celia: Tänkte inte på det!

Päron: Tänk på det nästa gång, det finns *en* enda brittisk institution där
ingen förbättring överhusettaget är tänkbar. [*pekar på huset*]

3. LORD PÄRONS SÅNG (Päron, älvor och lorder.)

Päron: När "Old Britannia ruled the waves" på haven vida omkring
gav överhuset aldrig ens
nåt sken av att ha kompetens
att "rula" någonting.
|:Men ändå sken vår stjärna klar
på Storbritanniens storhetsdar.:|

Kör: Men ändå sken vår stjärna klar
på Storbritanniens storhetsdar!

Päron: När Wellington gav Bonaparte det stryk han länge förtjänt,
om husets lorder sägs det att
dom inte gjorde minsta skvatt –
och gjorde't suveränt.
|:Så fick vår stjärna lysa klar
som i Britanniens storhetsdar.:|

Kör: Så fick vår stjärna lysa klar
som i Britanniens storhetsdar!

Päron: Om alla lorder denna dag på sina näsor ser
och överhuset sen beslöt
att aldrig lägga dom i blöt
i svåra frågor mer.
|: Då kan vår stjärna lysa klar
som i Britanniens storhetsdar.:|

Kör: Då kan vår stjärna lysa klar
som i Britanniens storhetsdar!

[*Leila har under sången funnit lorderna mycket tilldragande.*]

Leila: Vilka charmerande gentlemän, inte sant Celia?
Celia: Javisst, finns det något så sexigt som – självgod nedlåtenhet!
Byron: Sätt då stopp för er skyddslings framfart och avbryt denna
ovärdiga fars! Publikerna har inte kommit hit för att skratta!!
Leila: [*tårögd*] Det kan vi tyvärr inte. [*till Celia*] O så gulliga dom är!
Celia: [*trånsjuk*] Ja, om vi ändå kunde göra läckerbitarna till viljes!

4. LEILAS OCH CELIAS DUETT (Leila, Celia, älvor och lorder.)

Leila: Förgäves ni oss ber – stå kvar!
Vi lyder inte er – stå kvar!
ni tror väl att
vi fallit platt
och ska förstås
utnyttja oss –
[*söker tillmäle: Din ...*] din karl!
Vi känner nog er sort:
förtryck som sport! – stå kvar!

Älvor: Ni tror väl att
vi fallit platt
och ska förstås
utnyttja oss –
[*söker tillmäle: Din ...*] din karl!

Vi känner nog er sort:
förtryck som sport! – stå kvar!

Celia: Visst är ni söta, men – stå kvar!
men män är alltid män – stå kvar!
och innerst rör vårt djupa hat
symbolen för patriarkat:
En karl!
Despotisk, aggressiv
[*blygt*] och attraktiv... – stå kvar!

Älvor: Ja, innerst rör vårt djupa hat
symbolen för patriarkat:
En karl!
Despotisk, aggressiv
[*blygt*] och attraktiv... – stå kvar!

P+B: Ja, hånar ni vårt kön, haha,
men vill ha kärlekslön, haha,
så ställ er sist i kön!

Älvor: Stå kvar!

Lorder: Vi drar!

[*Lorderna ut, älvorna ser trånande efter dom. Drottningen in.*]

Drott: Skäms älvor, att stå och blänga efter karlar! Vet ni inte att det
är tjugo års dödsstraff på att gifta sej med en dödlig?

Leila: [*svärmiskt*] Men inte på att fantisera om det!

Fleta: [*svärmiskare*] För då måste vi alla avrättas bums!

Drott: Åh, detta är svaghet – den ska bekämpas.

Celia: Ja, visst är det svaghet, men... [*förklarande*] den är så stark!

Leila: Drottningen vet nog inte hur påverkad man kan bli.

Drott: [*sluddrigt*] Vet inte jag! [*intensivt*] Tror ni inte manlig skönhet
gör mig knäsvag? Se på den mannen! [*Pekar ut vaktposten.*] En
fulländad gestalt. [*Till vaktposten.*] Vem är ni, min herre?

Snygg: Menige Snygg, andra grenadjärvaktkompaniet!

Drott: Vet ni om att ni är en stilig karl?

Snygg: Jag brukar väcka allmän beundran.

Drott: Det kan jag tänka mig. [*Till älvorna.*] Ack, om jag gav efter för
mina instinkter skulle jag kasta mig i armarna på denne sköne
yngling. Men jag stålsätter mig, jag övervinner mina djuriska
luster. Så måste ni också göra!

5. DROTTNINGENS SÅNG (Drottningen och älvorna.)

Drott: Ack, ni vill ha en gosse grann,
men det är bra vi inte kan
som älvor ta en dödlig man.
Ni vill ha smek kan jag förstå,
men bättre leksak kan ni få.
I alla fall ett kramigt djur –
en liten nalle, eller hur?

[*Älvorna nickar och drar fram var sin sliten nalle, utom en som har en
snobb. Drottningen sjunger till den besvärat oberörde vaktposten.*]

Du – Nalle Puh,
jag – din Christoffer Robin.

Vår lilla värld
är utan flärd,
där kommer ingen snobb in.

[*Älvan med snobben ser betänksam ut, slänger den i slutet av versen.*]

Alla: Du – Nalle Puh,
vi – din Christoffer Robin.
Vår lilla värld
är utan flärd,
där kommer ingen snobb in.

Drottin: Trots god vigör blir han ett lån
ty att han dör koms ej ifrån.
Det är bästföredatum på'n!
Välj hellre vid ert frieri
en som är tidlös liksom vi.
En som är karlakar! bland män –
jag menar barbiedockan Ken!

[*Nallarna kastas och dockor dras fram. Drottningen sjunger till den
ännu mer besvärat oberörde vaktposten.*]

Men är du Ken,
glöm inte bort din Barbie!
Vackrare par
ej skådats har
bland snobbarna på Derby!

[*Älvan som kastat snobben är förvirrad, tar upp den i slutet av versen.*]

Alla: Men är du Ken,
glöm inte bort din Barbie!
Vackrare par
ej skådats har
bland snobbarna på Derby!

[*Älvor och drottning går suktande ut. Josefin in.*]

Josefin: Vilket hemskt öde – förlovad med två grevar på en gång och
ändå olycklig! Alltihop är den där eländiga Elons fel, tro inte
att jag vill ha honom tillbaka! Jag har blivit elonallergiker.

[*Päron och Byron in.*]

P+B: Josefin, min egen älskling!

Josefin: Nu får ni bestämma er. Vems egen älskling är jag?

Byron: [*illa till mods*] Vi hade liksom tänkt lämna den saken åt dej.

Josefin: Åt mej! Men varför skulle jag bry mej om det? Ni är väl precis
lika adliga och stenrika och fula båda två.

Päron: [*suckar*] Ja, det är vi ju faktiskt. Åtminstone jag.

Byron: Nej, nej, nej, inte är du så särskilt ful heller.

Päron: Jo, Byron, jag är riktigt ful – jag med!

Byron: På sätt och vis är du kanske det. Så på det hela taget kanske
hon vore lyckligare med mej. Men det kan jag inte tro själv.

Päron: Jo, men det är jag säker på att hon skulle bli. Det trista är att
om du tar min flicka ifrån mej så blir jag tvungen att duellera
med dej på liv och död. Det är tradition bland oss Päron och vi
håller på traditionen – det är en annan tradition vi har.

Byron: Och vi som varit bästa vänner sen vi var pojkar. I alla fall jag.
 Pärön: Jag var också pojke! Och det ska jag säga, kära Byron, att om jag råkar ha ihjäl dig, så skulle det förmörka hela min tillvaro!
 Byron: Kära Pärön, om du tar så illa vid dej kommer det inte i fråga. Ska någon av oss ta livet av den andre så må det bli jag!
 Pärön: Nej, nej, det kan jag inte gå med på. Då skulle ju hela *ditt* liv förmörkas av ändlös ånger och självförebråelse.
 Byron: Nej, inte hela livet, kära du. Efter en tid skulle jag komma över sorgen och saknaden.
 Pärön: Det var ädelt sagt men jag står inte ut med att förorsaka dej ens en veckas lidande för min skull.
 Byron: Men jag försäkrar dej, det skulle inte vara en vecka.
[uppmuntrande] Det skulle inte vara en dag ens en gång!
 Josefin: Kan ni då kanske avstå från duellen och fortsätta vara vänner?
 Pärön: Ja, vad gör man inte för vänskaps skull!

6. KVARTETT FÖR VÄNSKAPS SKULL (J, P, B och vaktposten)

Byron:	Du får mitt gods, du får mitt gull med full försäkring utan tull för gammal vänskaps skull!
Pärön:	Jag kastar mig för dig omkull, jag rullar mig i stoft och mull för gammal vänskaps skull!
Josefin:	Men sluka mej med hår och hull, det skulle stöta på patrull, sir Bill och Bull, för gammal vänskaps skull!
Alla:	Ja, silver och gull och sånt lullull kan mången ge bort för vänskaps skull men det blir ändå för hårda bud att skänka bort sin egen brud.
Snygg:	Man kan väl vara vän ändå, vän ändå?
Alla:	Var vänner ändå, ändå! Man kan väl vara vänner, vara vän ändå!

[Alla ut. Lordkanslern in, helt förstörd med Pärön och Byron i släptåg.]
[Han har glömt att ta av sej nattmössan.]

7. LORDKANSLERNS MARDRÖM (Lordkanslern)

LordK:	Plågad av kärlek! Sömlös i min säng! Olyckligt kär! Min nattro mig förmenas! Riden av maran! Svartsjuk, arg och rädd! Det skratt jag hör låter som en hyenas!
	När jag lagt mig och släckt och mitt enda projekt var att somna ifrån grubblerierna, då drogs plötsligt ridån i mitt inre ifrån för de nattliga tvångsfantasierna. Och sen var det ju stopp för mitt fåfänga hopp

att få slumra i Morphei armar in,
för i strålkastarsken träder på denna scen
unga damer med yppiga barmar in.
Och jag vill inget se, jag vill inte va' me'
för jag är inte nån Casanova,
men jag blir inte fri detta nattklubberi
som ser till att jag inte får sova.
Börja tänka på mat brukar ge resultat,
men nu blir det mest ankbröst och skinkor.
När jag sen desperat rabblar bibelcitat
kommer versen om Babylons slinkor!
Och jag kastar mig hit och jag kastar mig dit
och jag vrider och snor mig i sängen
till dess lakan och filt protesterar så vilt
att de landar långt ut i terrängen.
När jag hamnade i absolut apati
sluta' tankarna plötsligt att mala
och så kom då John Blund med en rund liten hund
och jag sjönk i en feberdrömsdvala.
Och jag tyckte mej stå på en flotte för två
med ett fruktansvärt flyt nerför Themsen,
så jag fråga' förstås vart vi ämnade oss
och, i så fall, hur man kommer hem sen.
Vi gör flottbesök här, sa min medresenär
som nu uppträdde i amiralshatt
och till de' ett livré utav silverlamé,
från nån brasiliansk karnevals natt.
Och jag själv bar turban till en purpurkaftan
ton i ton med dom lila damaskerna,
lite smått grandios eller studentkost
som jag brukade klä mig på gaskerna.
Men en virvel, ett sug från en stor centrifug
sög oss in i en tunnel med räls i
och vid nästa station fick jag information
om att flygbussen avgått från Chelsea.

Jag får ta en ballong ifrån denna perrong,
tänker jag nu och fyller på helium,
sen iscensätter jag Kristi Himmelsfärdsdag
enligt Lukas och hans evangelium.
Men då hör jag ett rop från en kacklande hop
av kusiner och fastrar och bryllingar
som tycks bryta på dansk och vid närmare gransk-
ning är haner och höner och kyllingar.
Så förbittrad på kacklet och trött på debaclet
jag schasar och schasar och schasar,
men det har på nåt vis blivit vinter och is
som nu krasar och krasar och krasar,
och då har jag väl tur, inte sant eller hur,
som har konståkningskridskor på fötterna?

Jag är glad som ett barn fast jag är stora karln
så det pirrar uti hjärterötterna.
Jag tar sats och tar fart och det känns underbart
när jag sätter en tredubbel Salchow –
hur det nu kan gå till, för jag ligger ju still
på min bädd i min sängkammarralkov!

Min madrass ligger snett och är fuktig av svett
och det dryper av linnen och kryper i skinnet
för armen har domnat och benet har somnat
och nertill så hötter två hiskliga fötter
som luktar som skunkar, och pulsarna dunkar
och ljudet förstärker att huvudet värker
precis som i fält när man legat i tält
på en veckolång vintermanöver!
[tre rosslande andhämtningar]
Men när jag tittar ut är det dagsljus till slut.
Ack, den natten var lång, liksom också min sång.
TACK OCH LOV ATT DOM BÅDA ÄR ÖVER!

[Faller utmattad bakåt, fångas av Pärön och Byron.]

Pärön: Men ers nåd, om ni är så olyckligt förälskad i flickan, varför gav ni henne då till oss?

Byron: Vi delar gärna med oss till ers nåd.

LordK: Tack, det är snällt, men som lordkansler har jag ju redan nominerat er och inte mig själv.

Pärön: Ni kan väl överklaga hos er själv. Lordkanslern är en god man och har säkert medkänsla med er.

Byron: Svag för smicker är han också, försök med det!

LordK: Ja, ni har rätt, jag ska göra en djärv framställan!

Pärön: Amor står den djärve bi! Minns du skolbalen på Eton? *[knuffar menande på Byron.]*

Byron: Ack, vad skraja vi var. Men det fick man inte visa!

Pärön: Du skötte alltid snacket. "Nu håller byrån låda", sa vi.

8. DANSTRIO (Lordkanslern, lord Pärön och lord Byron)

Pärön: Om någon tjej
stötte på dej
måste du tygla skrämshickan.
Köra en bluff
och spela tuff,
låtsas att stålar ha på fickan.
Alla: Aldrig, aldrig, aldrig annars
fick man kyssa flickan!
Fast vi blitt män nu lite till mans
gäller det ännu för en romans:
Man måste våga fråga chans –
då går det hela som en dans.

[Dans.]

Byron: Träffas ni två

ska du bre på
 smaskigt, för ska're va' så ska're.
 Med kärlekskrut
 ladda och skjut,
 träffar du mitt i prick så tar'e!
 Alla: Aldrig, aldrig, aldrig skjuter
 nära någon hare!
 På ödets lott vinn mer än på Triss,
 så om du blott fått träff med din miss,
 såsom ett skott på kortdistans
 går sen det hela som en dans!
 [*Dans. LordK nu mycket muntrare.*]
 LordK: Tack ska ni ha,
 nu är jag gla'
 men jag har känt mig lite plågad
 av en fobi
 mot frieri –
 jag var ju rädd för att bli sågad.
 Alla: Aldrig, aldrig, aldrig var hon
 hågad att bli frågad.
 Fastän blodet mörkblått e
 ökar modet när man är tre.
 Lyckan står den djärve bi
 både i spel och frieri.
 [*Dans under resten av sången.*]
 Fastän blodet mörkblått e
 ökar modet när man är tre.
 Bara man vågar fråga chans
 så går det hela som en dans!

[*Dansar ut, arm i arm. Elon in, bedrövad.*]

Elon: Nu är jag partiledare för alla partier utom skulderpartiet.
 Skulder, nej tack – oskulder, ja tack! Apropå det saknar jag
 Josefin. Å, Josefinfinfin, Josejosejosefin!

[*Josefin in.*]

Josefin: Ja, vad vill du?

Elon: Oj, är du här! Eller är grevinnan här, ska man väl säga nu.

Josefin: Och har din mamma kommit hem från skolan, ska jag väl
 fråga. Hon är ju så att säga lite ovanligt ung!

Elon: Tycker du det, hon är i alla fall några hundra år!

Josefin: Javisst ja, hon är ju älva. Eller var det tomtemor du sa? Har du
 tänkt på att du också borde vara älva då?

Elon: Det är jag också, hit ner. Jag har bara inte vågat säga det förut.

[*Josefin petar försiktigt Elon i magen. Elon skrattar hysteriskt.*]

Elon: Hjälp, sluta, älvor är så kittliga!

Josefin: Förlåt mej vad jag trodde om er! Hon ser ju så ung och söt ut.

Elon: Min mormor och mina mostrar ser lika unga ut, dom.

Josefin: [*kramar honom*] Då vet jag att varje gång jag kommer på dej
 med en snygg ung tjej så är det nån gammal tant i släkten.

9. GIFTDUETT (Josefin och Elon)

Elon: Men om vi nu ska bli gifta,
jag och du bli man och fru,
inte mycket tid att vifta
på har varken jag eller du.
Du kan lockas bli grevinna,
kanslern hinna stifta en lag,
jag en annan kvinna finna –
trygg går varken du eller jag!

Josefin: Frestelserna är så stora,
bäst vi gör det här och nu!
Ingen tid finns att förlora
om det ska bli jag och du.
Du kan lockas av en älva,
jag av lordernas förslag.
Vi får vakta på oss själva
om det ska bli du och jag!
Ah –.

Båda: Ah –.
Inte mycket tid att vifta
på har varken jag eller du
om vi båda ska bli gifta,
jag och du bli man och fru.

Elon: Ingen tid finns att förlora
om det ska bli jag och du. Josefin: Jag och du!

Båda: Frestelserna är så stora,
bäst vi gör det här och nu!
Inte mycket tid att vifta
på har varken jag eller du
om vi båda ska bli gifta,
jag och du bli man och fru.
Man och fru,
jag och du.

[*Iolanthe in, glädjestrålände eftersom hon uppfattat slutorden.*]

Iolanthe: Gratulera mej – jag ska bli svärmor!

[*Kramar.*]

Elon: Men någon måste få lordkanslern att ge med sej. Mamma, vi
litar på din övertalningsförmåga!

Iolanthe: [*upprörd*] Nej! Nej, jag får inte visa mej för honom.

Josefin: Snälla ni, hela vår lycka beror på det.

Iolanthe: Ni vet inte vad ni begär. Lordkanslern är – min make.

E+J: Uh!?

Iolanthe: Min man och Elons far. Men han tror att jag dog barnlös och
han får aldrig veta sanningen. Då väntar dödsstraff för mej.

E+J: Uh!?

Iolanthe: Men där kommer han – min slöja!

[*Hon beslöjar sig, Elon och Josefin smyger bort. Lordkanslern in.*]

LordK: Segern är vunnen! Mina ansträngningar kröntes med framgång
och vi är nu lagligen trolovade! Men vilken pärs – jag trodde

aldrig det skulle gå att prata omkull mig. Först framhöll jag att jag genom många års personlig bekantskap väl kände till min högtstående moral. Sedan spelade jag cyniskt på mina känslor och till slut smickrade jag mig för min storsinhet. Det gjorde susen – då gav jag med mig, motvilligt!

[*Iolanthe närmar sig beslöjad, knäfaller framför LordK.*]

10. RECITATIV OCH BALLAD (Iolanthe.)

Iolanthe: Min lord, åt er jag mig nu anförtror.
Jag ber er, hör en vädjan från en mor!
Hör på min bön och bönhör om ni kan
min unge son – han heter Elon Grann.

Min son har två rivaler här,
lord Byron och Pärón,
men flickan som han håller kär,
hon älskar blott min son.
Ni hade en gång själv en fru,
tidigt hon föll ifrån,
men hedra hennes minne nu
med godhet mot min son.

Er son, ifall ni haft nån son,
han kunde varit kär
i någon flicka härifrån
och haft, som ni, begär.
När ni med henne vänslades
bak sätet i landån,
det sköte som då grenslades,
det kunde fött er son!

[*LordK först skakad och rörd men stramar sedan upp sej.*]

11. RECITATIV (Iolanthe, lordkanslern, drottningen och älvorna.)

LordK: Visst är jag rörd, visst ömmar nu min hud,
men Josefin ska bli min egen brud.

Iolanthe: Din brud? O gud!

LordK: Det ska hon bli – inga protester, inte ens ett ljud!

Iolanthe: Mitt öde har beseglats
av orden som du sagt.

Älvorna: [*utanför scenen*] Nej, säj ej! Nej, säj ej!

Iolanthe: Det minne som förreglats
du nu i ljuset bragt.

Älvorna: Nej, säj ej! Nej, säj ej!

Iolanthe: För Elon livet nu
jag ger idag.
Du sörjer än din fru,
din fru – är jag!

Älvorna: Ajajaj, ajajaj, ajajaj, ajajaj! Illa, oooo, illa, oooo!

LordK: [*känner igen henne*] Iolanthe, du lever!

Iolanthe: Ja, lever – låt mig nu dö!
[*Drottning och älvor in. Iolanthe knäböjer som för att halshuggas.*]
Drott: Tjugofem år har förflutit
sedan sist du dig förbrutit.
Älvorna: Ajajaj, ajajaj, ajajaj, ajajaj! Illa, oooo, illa, oooo!
Drott: Tag ditt straff ifrån mitt spö!
Bøj ditt huvud, du skall dö!
Älvorna: Ajajaj, ajajaj, ajajaj, ajajaj!
Illa, illa, illa, oooo! Illa, illa, illa, oooo!

[*Lorderna och vaktposten in. Drottningen höjer sitt trollspö.*]

Leila: Stopp! Om hon ska dö måste vi alla dö, såsom ock vi syndat
liksom hon syndat haver!

Drott: Va!? Har ni också gift er?

Celia: Ja, vi är alla grevinnälvor, hertiginnälvor, markisinnälvor eller
friherrinnälvor nu.

Päron: Det är vårt fel – vi var oemotståndliga.

Drott: Så hemskt, jag måste ta livet av er alla på fläcken. Lagen är
entydig. [*Rullar upp pergament och läser.*]

"Dödsstraff följer, icke benådning.

Verkställs på fläcken till allmän beskådning."

LordK: Om ers höghet tillåter skulle jag, som högste lagvrängare,
föreslå en annan läsart. [*Tar rullen och läser.*]

"Dödsstraff följer icke. Benådning

verkställs på fläcken till allmän beskådning!"

[*Alla jublar, drottningen med.*]

Drott: Förträffligt, jag önskar er lyckliga blandäktenskap, men själv
kan jag bara tänka mig en renrasig älskare. Soldat Snygg!
Sårar det er om jag gör er osårbar?

Snygg: Nej, ers höghet.

Drott: Om jag gör er odödlig?

Snygg: Nej, ers höghet.

Drott: Om jag gör er till min make.

Snygg: Nej, ers ... älskling!

[*När han omfamnar drottningen ser man att han fått vingar på ryggen.*]

[*Josefin springer fram med stor gammaldags lådkamera.*]

Josefin: Allesammans nu, ställ upp för bröllofsfotot!

[*Hon ställer kameran på ett stativ, springer tillbaka och poserar med
dom andra. Kamerablixten går, dom går undan och en stor skuggbild
har skapats på bakväggen.*]

12. FINAL (Alla.)

Josefin: Nu är det knäppt!
Vilket koncept –
bröllop med asynkrona vigslar
multimedialt
helt digitalt
plåtat med hundratusen pixlar!
J+Io+Dr: Aldrig, aldrig, aldrig såna
pixlar plåtat vigslar!
Så kom igen

och minns vad vi fann:
Älvor och män
kan älska varann.
D'e ingen hejd på vad vi kan,
ingen apartheid här minsann!

Alla: Så kom igen
och minns vad vi fann:
Älvor och män
kan älska varann.
D'e ingen hejd på vad vi kan,
ingen apartheid här minsann!

[*LordK stirrar fascinerat på sitt fickur.*]

LordK: Vilken succé,
klockan min e ...
ja, ni kan kolla tiden själva,
nu likadan
som Elon Grann,
för båda två är nu halv älva!

K+P+B: Älva, älva, älva, dom får
väl va' älvor själva!
Brittiska lorder
har ett tabu:
tar inga order
ens av sin fru.
Men om hans älva säger till
gör han så gärna som hon vill!

Alla: Brittiska lorder
har ett tabu:
tar inga order
ens av sin fru.
Men om hans älva säger till
gör han så gärna som hon vill!